

Lynxin synty

Lynx perustettiin täyttämään Kirkkonummen, Siuntion ja Inkoon alueella koettua suunnistuksen erikoisseuran tarvetta. Seuran ensimmäisellä vuosikymmenellä otettiin haltuun moninaisia suunnistuksen erikoisseuralle kuuluvia toimintoja.

LYNX perustettiin Upinniemen varuskunnassa 6.12.1971. Oikea perustamiskokous lienee ollut jo aikaisemmin syksyllä, mutta Upinniemen varuskunnassa kun oltiin – ja perustajat puolustusvoimien palveluksessa – oli 6.12. oikein sopiva päivä yhdistyksen perustamispäiväksi.

Perustajat olivat kokouksen puheenjohtajana toiminut Pentti Lahdenperä, Heikki Hult, Martti Kuivala ja Esko Lehtonen. Ensimmäiseen johtokuntaan kuului edellä mainittujen lisäksi taloudenhoitajana Heimo Kohijoki. Lahdenperä toimi seuran puheenjohtajana ensimmäiset kymmenen vuotta eli koko 70-luvun.

Perustavan kokouksen pöytäkirjan mukaan Lahdenperä ”piti seuran perustamisesta alustuksen, jossa hän toi esille, että Kirkkonummen, Siuntion ja Inkoon alueella on jo vuonna 1968 yritetty perustaa suunnistuksen erikoisseura, jonka tarve alueella on ollut jo vuosia kiistämätön, ja valotti eri menettelymahdollisuuksia perustamisessa”. Kokouksessa päätettiin myös, että Lynx liittyy Suomen valtakunnan urheiluliit-

1970-luvulla Lynx perustetaan ja:

- Urho Kekkonen on presidenttinä
- Siirrytään peruskoulujärjestelmään, kouluviikko viisipäiväiseksi
- 18-vuotiaat täysi-ikäisiksi ja äänioikeutetuiksi
- ABBA voittaa Euroviisut
- Veikkauksen LOTTO alkaa
- Lasse Viren juoksee 4 olympiakultaa
- Suomeen ensimmäiset suunnistuksen MM-kullat
- Venlojen juoksusta Venlojen viesti
- Ensimmäiset hisu-MM:t

Pentti Lahdenperä johti Lynxiä koko 1970-luvun.

to SVUL:n Suunnistusliittoon ja Helsingin piiriin, josta ”aiheen ilmaantuessa” anotaan siirtoa Uudenmaan piiriin.

Kirkkonummen sanomat Extra – Lynxin suunnistussanomien vuodelta 1982 avaa uuden seuran perustamisen taustaa: ”Upinniemessä asusteli taannoin kolme kaverusta, jotka olivat löytäneet kilpasuunnistuksen vapaa-aikojensa sisällöksi. He suunnistivat ja manailivat. Seura, Helsingin suunnistajat, oli hankalan matkan takana, eikä takamailla asuva seuralainen aina edes tiennyt, minkä näköistä seuratoveria odottaa viestikisojen vaihtoaitiossa. Olo tuntui orvolta. Lähiympäristön yleisurheiluseuratkin harrastivat suunnistusta. Innokkaita oli, mutta kyvykkäitä

vetäjiä puuttui. Kaverukset päättivät, että seudulla tarvitaan suunnistuksen erikoisseura.” Moni Kirkkonummen aktiivisuunnistaja liittyikin seuraan.

Seuran nimen alkuperästä puolestaan kertoo Lynxin 30-vuotisjuhlajulkaisu: ”Lynx – erikoinen nimi urheiluseuralle – ajattelevat monet. Ilveksen latinankielinen nimi löytyi vuonna 1971, kun suunnistusseura Lynxin perustajakolmikko seuran ensimmäisen puheenjohtajan Pentti Lahdenperän johdolla selasi vanhaa eläinoppia. ’Nimi oli niin hieno keksintö, etteivät muut tuntuneet enää yhtään miltään’, Pentti ’Beni’ Lahdenperä kertoo. – Nimi on myös oivallinen suunnistusseuran kaksikielisellä kotiseudulla. Nimi taipuu niin suomeksi kuin ruotsiksikin.”

Kunnianhimoisin tavoittein liikkeelle

Vuoden 1972 toimintasuunnitelma sisälsi muun muassa kuntalaisille tarjottavaa suunnistusopetusta ja ”suunnistusohjelmallisia” retkeilyjä sekä ratamestari- ja valmentajakoulutusta. Kilpailutoimintaan kuului harjoituskilpailuja mukaan lukien hiihto- ja latusuunnistusharjoituksia, piirikunnallisiin kilpailuihin osallistumisen lisäksi kaksien piirikunnallisten järjestäminen sekä kansallisten kilpailujen osalta erityisesti lähialueen kilpailuihin osallistuminen. Kunnianhimoisen suunnitelma sisälsi myös esimerkiksi puulaaki- ja muiden massakilpailujen järjestämisen

tä tähtäimenä muun muassa teollisuus- ja liikelaitokset sekä koulut. Näin pyrittiin saamaan väkeä seuraan ja suunnistuksen pariin.

Kesällä 1972 Lynx uusi Pentti Lahdenperän jo vuonna 1965 Hilan Haukipäähän rakentamat kiintorastit. Ne lienevät yhdet maan vanhimmista. Siihen liittyen jaettiin rastimääritteet, kartat ja suunnistusoppaat upinniemiäisten koteihin. Länsi-Uusimaa-lehti (4.9.1972) kirjoitti tapahtumasta todeten, ettei tällainen suunnistustaidon levittäminen ole ainutlaatuista, sillä kiintorastistojen rakentaminen eri puolilla maata on yleistynyt, mutta ”karttojen ja oppaiden jakaminen suoraan koteihin lienee ensikertaista suomalaisena kuntourheilun kiihokkeena”.

Maksuttomista suunnistuksen alkeiskursseista lähetettiin useita tarjouksia muun muassa kouluille, mutta osanotto jäi vaisuksi. Harjoituskilpailuja järjestettiin ensimmäisenä toimintavuonna yhteensä 33 kertaa, ja osallistujia niissä kävi enimmillään viitisentoista kerrallaan. Lisäksi järjestettiin muutamia piirikilpailuja, puulaakisuunnistus ja Kirkkonummen mestaruuskilpailut.

Jäsenistöä osallistui eritasoisiin kilpailuihin mukaan lukien Jukolan viesti, jossa tuloksena oli

Lars-Charter "Paku" Packalénia on kuvattu yhdeksi koko Lynxin historian merkittävimäksi henkilöksi. Hän jaksoi pyyteettömästi, vastuuntuntoisesti ja uupumatta työskennellä seuran hyväksi. Hän toimi sekä eturintamalla että taustalla. Hän muun muassa hankki hyvien suhteidensa avulla sponsoreita, mikä mahdollisti esimerkiksi kilpailumatkoja ja varusteiden hankintaa. Lynxin johtokunnassa hän toimi vuodesta 1973 alkaen 19 vuotta, joista viimeiset viisi vuotta puheenjohtajana.

311. sija 443 joukkueen joukossa. Seurassa oli kauden lopussa 17 luokiteltua suunnistajaa. Vaikka kilpailuissa käytiinkin, olivat tosissaan harjoittelevat harvassa. III luokan ratamestarikortti oli yhdeksällä ja II luokan kortti neljällä.

Lisää talkoohenkeä peräänkuulutettiin vuosikertomuksen yhteenvedossa: ”Samoja ihmisiä on rasitettu liiaksi = muut hieman haluttomia osallistumaan.”

Pentti Lahdenperän seuralle kiertopalkinnoksi lahjoittaman hirvensarven, edelleen kiertävän Runsauden sarven, ensimmäinen saaja oli Lars-Charter Packalén. Alkuun palkinto jaettiin kilpailullisten ansioiden perusteella, mutta vuonna 1975 pelisääntöjä muutettiin niin, että palkinto voitiin myöntää muustakin toiminnasta seuran hyväksi.

Vuosikertomus 1972 kiteyttää Lynxin joutuneen ensimmäisenä varsinaisena toimintavuotenaan ”läpikäymään tavanomaiset uuden seuran käynnistämisvaiheen vaikeudet”. Kuntourheilutoiminta oli lähtenyt mukavasti alkuun eteläisellä Kirkkonummella, mutta kilpailtu oli sen sijaan ”liian säästeliäästi”, ja kilpailuihin ilmoittautuminen oli ollut ”velttoa ja määräysten vastaista”. Koetinkiviä olivat erityisesti talous ja tiedotus. Johtokunnan kokouspöytäkirja 1.12.1972 mainitsee sisäisessä tiedottamisessa havaittua leväperäisyyttä paheksutun.

Vuoden 1972 talousarvio oli 1 710 markkaa. Jäsenmaksut olivat 20-vuotiailta ja vanhemmilta viisi markkaa, 15–19-vuotiailta kolme markkaa ja 14-vuotiailta ja nuoremmilta yksi markka. Vuotuinen kannattajajäsenmaksu oli 50 markkaa ja kertakaikkinen 500 markkaa.

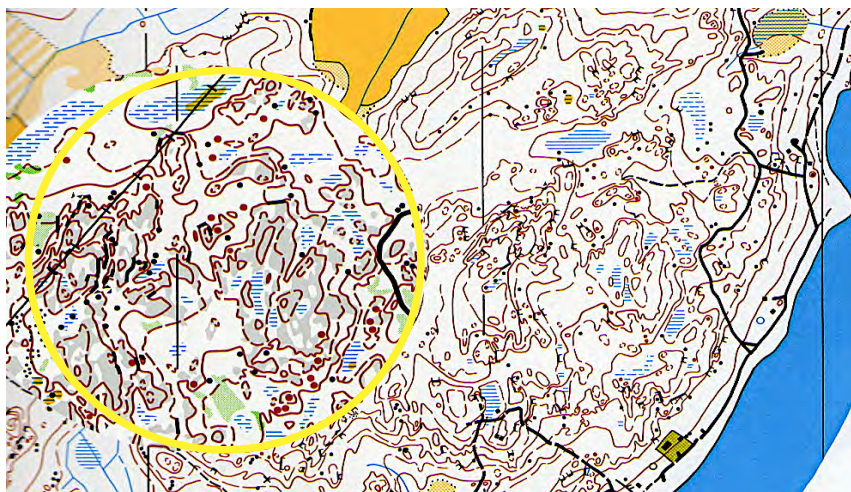
Kilpailuja ja tapahtumia järjestetään, mutta oma kilpasuunnistus jää vähemmälle

Vuonna 1973 seuratoiminta vilkastui edelleen. Painopiste oli kuntoliikuntatapahtumien ja kilpailujen järjestämisessä oman kilpasuunnistamisen kustannuksella, mikä toi seuran nimeä tunnetuksi hyvien kilpailujen ja laajojen kampanjoiden järjestäjänä. Kilpailujen järjestäminen paransi seuran taloudellista tilannetta, mutta kuntoliikuntarintaman hoitaminen puolestaan rasitti taloutta ja vaati ”monelta jäseneltä huomattavia taloudellisia (vapaaehtoisia)uhrauksia”.

Kilpailuihin osallistuttiin hieman edellisvuotta vilkkaammin, mutta edelleen huolta aiheutti ”pidättyvyys kilpailutoiminnassa”. Luokiteltuja suunnistajia oli yhteensä 25, joista kolme ensimmäisessä luokassa. Seuran parhaaksi sijoitukseksi vuoden 1973 vuosikertomus mainitsee johtoaseman Varsinais-Suomen viestin ensimmäisellä osuudella. Ratamestarikortteja oli saatu muutama lisää edellisvuoteen verrattuna. Myös valmentajakoulutukseen osallistuttiin, ja seurassa oli kolme A-valmentajaa, viisi B-valmentajaa ja neljä C-valmentajaa. Kartantäydennykseen haettiin myös oppia. Toimintakertomuksesta erityisen maininnanarvoisina seikkoina nostettiin esiin kuntosuunnistuksen ”Suomen ennätys” Suunnistusliiton Kuntoa Rasteilta -kampanjan yli 2000:lla kiintorastisuorituksella, ratamestarikilpailujen Helsingin piirin mestaruus (Juhani Kirjonen) sekä hyvin järjestetyt kilpailut.

Seuran kolmas **toimintavuosi 1974** poikkesi painotukseltaan edellisistä. Kuntoliikunnan sijaan painotus oli ratamestariosaamisen kehittämisessä, kartantäydennyksessä sekä kilpailutoiminnassa. Toukokuussa järjestettiin Evitskogissa seuran ensimmäinen kansallinen suunnistuskilpailu, yösuunnistus, joihin osallistui sata kilpailijaa.

Kuntoliikuntatoimintaa varjosti huono karttatilanne, mutta yhteistyö koulujen kanssa alkoi viritä.

Vuonna 1973 alettiin opetella kartantäydennystä. Seuran ensimmäinen oma kartta, Långvik-Väransby, valmistui 1975 (kuvassa karttapalat Väransbyn uudemmissa karttalehdistä, maastotyöt 1989 ja 2001). Pian sen jälkeen salakuljetettiin – tullia kiertäen – Ruotsista seuralle ”painokone” ratojen kopiointiin kartalle, ja ratojen piirtäminen käsipelillä loppui. Rikos lienee jo vanhentunut.

Kilpailutoiminnassa edistyi, ja juniorisuunnistajien määrä oli kasvussa. Yleisen sarjan suunnistajia sen sijaan oli vähän. Luokiteltuja suunnistajia oli 49. Parhaaksi yksittäiseksi kilpailusuorituksiksi toimintakertomuksessa mainitaan E. Simanaisen 22. sija SM-viestin aloitusosuudella vajaa minuutti kärjestä.

Seuran talous oli melko vakaa, joskin sitä heikensivät ”inflaatio, kunnan vitkastelu määrärahojen maksamisessa sekä ’joustaminen’ ilmoittautumisten noudattamisessa”. Trames Oy:n ja Berner Oy:n tuella ja Lars-Christer Packalénin järjestämänä saatiin hankituksi seuran verryttely- ja kilpailuasut.

Vuoden 1975 toiminnan kohokohta oli 14.9. ensimmäisellä itse tehdyllä kartalla (Långvik-Väransby) pidetty kansallinen kilpailu. Osallistujia oli 550. Seura hoiti myös SVUL 75 -suunnistusviestin lähtöjärjestelyt Olympiastadionilla.

Kilpailuihin osallistuminen vilkastui, ja luokiteltuja suunnistajia oli 80. Seuran ensimmäisen piirinmestaruuden voitti N10-sarjan Anu Hemminki latusuunnistuksessa.

Lynxin ensimmäiset päiväkansalliset järjestettiin Långvikissa 1975 tuoreella Väransbyn kartalla. Kisakeskuksena oli Pekka Kokkosen puutarha.

Miesten pääsarjan voittaja Markku Salminen saa Vesa Kauppiselta palkintonsa, viikon trenimatkan Los Pacosiin. Viereisessä kuvassa sinisiin pukeutunut naisten pääsarjan voittaja, vuonna 1976 ensimmäisenä suomalaisena henkilökohtaisen MM:n voittanut Liisa Veijalainen (nyk. Liljeström) sekä N35-sarjan voittaja Pirkko Salmenkylä.

Maan poliittinen tilanne heijastui jopa Kirkkonummen kunnan ja samalla Lynxin seuraneuvoston kilpailuihin. Niistä nimittäin jouduttiin jättämään pois juniorisarjat, sillä kilpailupäivä oli syyskuussa 1975 pidettyjen ennenaikaisten eduskuntavaalien vaali järjestelyjen takia määrätty koulupäiväksi. Uutta tilai-

Lynxin ensimmäinen piirinmestari Anu Hemminki palkittavana.

Lynx r.y.:n ensimmäiset päiväkansalliset muodostuivat varsin menestykselliseksi. Turhaan eivät suunnistajat Långviikkiin saapuneetkaan, sillä kulumaton kartta ja tuntematon maasto täyttivät vaateliainmatkin odotukset. Maasto oli varauksettomassa suosiossa myös hirvien keskuudessa. Laumoittain retkeilevät sarvipäät aiheuttivat kisojen aikana hankaluuksia niin järjestäjille kuin kilpailijoillekin.

Etelärannikko-lehti raportoi muun muassa näin Lynxin vuoden 1975 kansallisista otsikolla "Erikoiskartta kesti kasteensa". Kiitosta kisa järjestelyt saivat myös muksulasta, joka ei vielä tuolloin kuulunut kilpailujen "vakiopalveluihin".

suutta kilpailulle ei järjestynyt, koska hirvenmetsästyskausi oli alkamassa.

Vuoden 1976 toimintaa valmistelevaan "vain virkakäyttöön" tarkoitettuun muistioon oli kirjattu varsinaisten kokousasioiden lisäksi puheeksi otettavia seikkoja: jäsenmaksujen laiminlyönnit (minimiin), osanottomaksujen palautus (automaattisesti), seurakilpailuihin osallistuminen (ahkerammaksi), ympäristön aktivointi suun-

TÄMÄ TIEDOTE ON VIIMEINEN, JOKA TOIMITETAAN KANSALAISILLE "VANHASTA MUISTISTA". SEURAVIEN TULON RATKAISEE ATK:IN KÄSITYS JÄSENMAKSUASIOISTASI. OLEPA TARKKANA !!

Koko vuosikymmen tuskailtiin jäsen-, kilpailu- ym. -maksujen maksamattomuutta ja niiden perimistä. Seuran Tiedoksi-lehdessä "uhattiin" ATK:lla, ja "Karhulla" oli asiaa.

HUOMIO! PAAVO ILMOITTAI ETT
OSANOTTOMAKSUTILIT OVAT
MIINUSMERKKISIÄ! HOITAKAA
ASIA VÄLITTÖMÄSTI "KARHU"

nistukseen (oma-aloitteiseksi) sekä järjestelyvastuun karttaminen (lopetettava). Toiminnan suunnittelua varten laadittu jäsenkunnan koostumusta tarkasteleva dokumentti totesi yhtenä johtopäätöksenään, että "nais- ja junioriasiat ovat heikosti". Mitään sen arkaluontoisempaa tietoa ei peräti SALAINEN-merkinnällä varustetusta dokumentista löydy.

Ratamestarikou-
lutus oli 1970-luvulla
määrätietoista ja ratames-
tarikilpailu tärkeä osa sitä.
Ratamestarikilpailussa kolme
lynxiläistä eteni valtakunnalli-
seen loppukilpailuun saakka,
Juhani Kirjonen vuonna 1973,
Esko Kohijoki 1977 ja Rai-
mo Sundberg 1979.

Viidessä vuodessa salonkikelpoiseksi erikoisseuraksi

Viiden ensimmäisen toimintavuotensa aikana Lynx oli kouluttanut itselleen suunnistuskouluttajia, ratamestareita, kartantekijöitä, valmentajia ja kilpailijoita ja vakiinnuttanut asemaansa suunnistuksen erikoisseurana. Jäseniä seurassa oli vuoden 1976 lopussa 215, joista luokiteltuja kilpailijoita 93. Luokittelupisteissä seura oli noussut I luokkaan.

Ratamestarien ja kartantäydentäjien koulutuksessa oli onnistuttu, mutta varsinainen suunnistusopetus ei tuottanut toivottua tulosta: vaikka osallistujia olikin, ei uusia nuoria harrastajia toivotussa määrin saatu. Kuntosuunnistuksellekaan ei oikein löytynyt toimivaa muotoa, tosin ei innostus järjestämiseenkään ollut kovin suuri. Syyksi arvioitiin "kohdeyleisön passiivinen asenne tarjolle saatettuja suuritöisiä kuntoliikuntatilaisuuksia kohtaan". Kuntosuunnistus-käsite taisi olla vielä suurelle yleisölle melko tuntematon. Kiinnostustoimintaa puolestaan haittasi ilkeältä sekä joidenkin maanomistajien penseä suhtautuminen.

Junioritoimintaa käynnistellään

Lynx on tunnettu hyvästä junioritoiminnastaan, mikä juontaa juurensa jo seuran ensikymmeneltä, vaikka alkua olikin visainen. Erilaisten kannustus- ja tunnustuspalkintojen perustamisesta ja hankkimisesta normaalien kilpailumenetyspalkintojen tilalle keskusteltiin – olipa pohdinnassa myös "kansallisen esikuvasuunnistajan värväminen". Johtokunnan pöytäkirja vuodelta 1976 kertoo

OLETKO TIETOINEN, ETTÄ MENOSSA ON JUNNUVUOSI JA JOS OLET
MITÄ OLET AIKONUT TEHDÄ SEN/JUNNUJEN HYVÄKSI? ✓
😊

Puheenjohtaja patisteli joukkojaan seuran infolehdessä 1977 Juniorikoulutuksen teemavuoden toimintaan.

”päätetyn ryhtyä haravoimaan suunnistuskykyjä käymällä läpi toiminta-alueella suoritettujen eri kestävyyslajien kilpailutulokset”. Päädettiin myös ryhtyä ”erinäisiin toimenpiteisiin ’valmiiden suunnistajien’ hankkimiseksi seuraan”. Tuleva vuosi 1977 oli nimetty Juniorikoulutuksen teemavuodeksi, ja ajatus oli, että teemavuoden toimintojen tueksi tarvitaan kilpailumenestystä.

Vuonna 1977 kilpailumenestys kohenikin aiemmasta, joskaan ”varsinaisia huippusuorituksia arvokisoissa ei koettu”. Piirinmestaruuskilpailuissa saavutettiin kahdeksan mitalisijaa, joista kolme mestaruuksia. Toivottua junioritoiminnan vilkastumista ei kuitenkaan saavutettu kuin tyydyttävästi.

Seura organisoitui jaostoihin, mutta niiden toiminta oli alkuun vielä muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta vaatimatonta. Kyläosastojenkin toiminta oli monilta osin vaisua. Vuosikertomuksessa toiminnan kehittämistä todetaankin, että sen on ”tapahduttava suorittajaporrasta laajentamalla eikä nykyisten toimihenkilöiden töitä lisäämällä”. Lisävoimia seuratyöhön kaivattiin ja yhtenä keinona mainittiin, että seuran olisi kiireesti hankittava huomattavaa kilpailumenestystä, jotta seuraan hakeutuisi aktiivisempaa väkeä. Kysymys vain kuului, että miten? Taloutta rasitti johtokunnan pöytäkirjan sanoin ”jäsenistön lähes holtiton suhtautuminen raha-asioihin”.

Seuran toinen erikoiskartta Jorvas-Långvik valmistui syksyllä ja otettiin heti käyttöön. Länsi-Uusimaa-lehti (1.9.1977) noteerasi asian: ”Mikään seura Suomessa ei tiettävästi ole asettanut aikaisemmin uutta erikoiskarttaa piirikilpailukäyttöön, vaan kartta on vihitty tarkoitukseensa mahdollisimman arvokkaassa kilpailussa.”

Vuonna 1978 toiminta sujui aikaisempina vuosina omaksuttuun tapaan ilman suurempia muutoksia. Kilpailumenestys parani, vaikka luokiteltujen suunnistajien määrä hiukan väheni. Seuran ensimmäiset SM-kisapisteet toi Pauli Hemminki sijoituessaan neljänneksi M50-sarjan SM-hiहितosuunnistuskilpailuissa. Myös ensimmäiset aikuisten sarjojen pm-italisijat saavutettiin.

Vuoden 1978 teema Viestivuosi ei suuremmin toimintasuunnitelmassa tai vuosikertomuksessa noussut esiin. Vuoden teeman todettiin menneen ”oikein kunnolla läskiksi”. Jukolan viestiin osallistuttiin kuitenkin aikaisempia vuosia useammalla eli neljällä joukkueella. 1978 Venlojen juoksu muuttui Venlojen viestiksi, ja tähän kautta aikain ensimmäiseen Venlojen viestiin osallistuttiin yhdellä joukkueella, jossa suunnistivat Irma Liljeström, Tiina Hemminki ja Ulla Vierinen. Naisten

osallistuminen seuran toimintaan oli kuitenkin vaisua, ja vuoden lopussa päätettiin ryhtyä ”vakavasti pohtimaan, miten seuran naistoimintaa voitaisiin aktivoida”.

Kartoituksessa siirryttiin stereokarttakauteen, kun stereokarttakurssille osallistui seitsemän jäsentä. Ensimmäinen koulukartta valmistui Gesterbyn alueelta. Seura hankki suunnistuksen esittelyyn soveltuvaa materiaalia, ja uuden koulukartan ajateltiin tarjoavan hyviä mahdollisuuksia esittelymateriaalin käyttöön. Kuntosuunnistustoiminta takkusi kuitenkin edelleen.

Valtakunnan urheilupolitiikka näkyi Lynxinkin johtokunnan asialistalla: 1978 lopussa arvioitiin TUK:n (Työväen Urheiluseurojen Keskusliitto) ja TUL:n (Suomen Työväen Urheiluliitto) yhdistymishankkeen vaikutuksia Lynxin toimintaan. Pöytäkirjan mukaan ”todettiin siuntiolaisten kaivelevan lähtökuoppia Lynxistä”.

Vuoden 1979 teemana oli jälleen junioritoiminta. Huolimatta siitä, että sitä ei erityisemmin kampanjoitu, tapahtui junioritoiminnassa elpymistä. Luokiteltujen suunnistajien määrä väheni, mutta kilpailijapisteet paranivat. Myös seuraluokittelussa Lynx säilyi vahvasti I luokassa. SM-pisteitä toi jälleen Pauli Hemminki hiihtosuunnistuksen 9. sijallaan M50-sarjassa. Piirinmestaruuskisoissa mitaleita saatiin kaikissa muissa kilpailumuodoissa paitsi viesteissä.

Kartoitustoiminnassa oli haasteita muun muassa tekijöiden puutteen vuoksi, eikä suunnitelluissa aikatauluissa voitu pysyä. Opetuskarttoja saatiin kuitenkin tekeille.

Kuntosuunnistustoiminnassa harpattiin iso askel eteenpäin, kun Esbo IF:n ja OK77:n kanssa alettiin järjestää Länsirasteja. Lynxin järjestettäväksi tuli kuusi tapahtumaa.

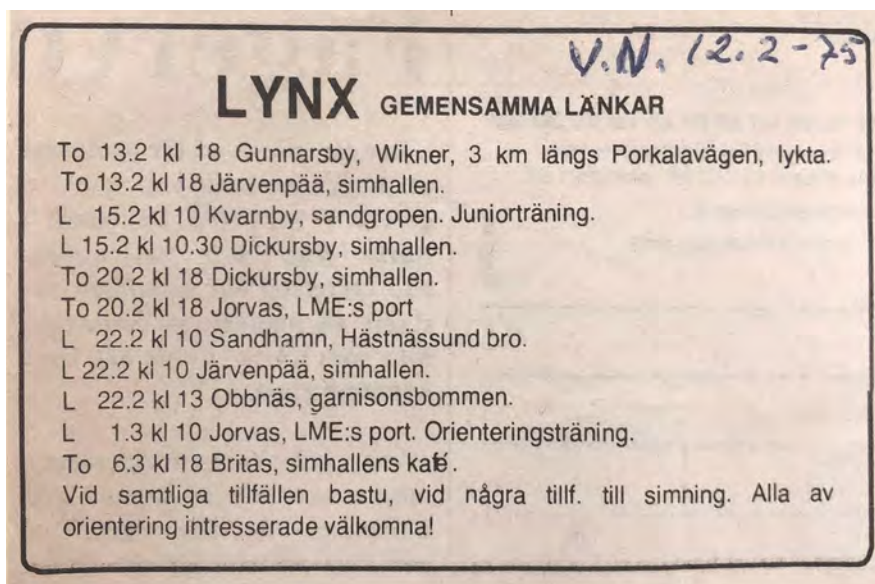
Yhteensä niissä kävi 833 osallistujaa. Espoossa 15.–30.9. järjestetyn valtakunnallisen kuntosuunnistusviikon järjestelytoimikunnan puheenjohtajana toimi Lynxin puheenjohtaja Lahdenperä.

Kiintorastitoimintaa elvytettiin rakentamalla Veikkolaan uusi kiintorastisto. Myös Brossa ylläpidettiin kiintorastistoa. Vilkkaimmalla käytöllä oli edelleen Haukipään kiintorastisto Upinniemiellä.

**V u o d e n
1979 jäsenmaksut olivat 20-vuotiailta ja nuoremmilta viisi markkaa, yli 20-vuotiailta 15 markkaa ja kannattajajäseniltä vähintään 50 markkaa.**

Valmennuskoulutusta ja valmennustilaisuuksia järjestetään

Tavoitteellisesti harjoittelevat urheilijat olivat Lynxissä vielä 70-luvulla harvassa. Valmentajia koulutettiin kuitenkin ja urheilijoitakin kannustettiin hankkimaan ainakin C-tason valmennustietoutta. Aloittelijoille suunnattujen koulutustilaisuuksien lisäksi järjestettiin runsain mitoin erilaisia harjoitustapahtumia, kuten harjoituskilpailuja, piirikilpailuja ja seurakilpailuja. Myös harjoitusleirejä

Helmi-maaliskuun yhteislenkkiohjelmasta tiedotettiin tällä kertaa Västra-Nyland-lehdessä på svenska (12.2.1975).

järjestettiin, esimerkiksi 1978 pidettiin kaksipäiväinen kevätleiri Kurjolammella. Lisäksi osallistuttiin ”kunnontestausmielessä” muun muassa Sokerin katuviestiin, Impivaaran juoksuun ja Kirkkonummen juoksuun. Talvisin juostiin yhteislenkkejä, ja yhteiset jumpat käynnistyivät syksyllä 1978 Lars-Charster Packalénin ansiosta.

Reissussa sattuu ja tapahtuu

Vaikka varsinkin seuran alkuvuosina kilpailuihin osallistuminen oli toivottua niukempaa, kyllä ki-soissa käytiin. Esimerkiksi Kainuun Rastiviikolle osallistuttiin innokkaasti. Paavo Kautto kertoo:

”Kainuun Rastiviikolla Ristijärvellä 1976 olimme majoittuneina seurakunnan leirintäalueelle. Seurakunnan ’patrullit’ kiersivät aluetta ja vahtivat, ettei siellä vietetty paheellista elämää. No, kun ei siellä, niin Ristijärven rautatieseisakkeella kävimme voimiemme tunnossa muun muassa panemassa paikalla olleita tavaravaunuja uuteen järjestykseen.”

Vuoden 1978 rastiviikolla Lynxiläiset leiriytyivät suurella porukalla Kalevalan leirintäalueelle Kuhmon kirkonkylällä. ”Olimme kuin intiaanikylässä: armeijan puolijoukkueelta keskellä ja porukan omat teltat sen ympärillä. Hauskoja iltoja vietettiin isossa teltassa ajan tapaan. Viikolla alkoi tulla tarvetta puhdistautumiseen ja Matti Tuomivaara pantiin autoineen tiedusteluretkelle ympäristöön. Hän löysikin lähietäältä järvenrannalta eläkeläismummon, joka suostui lainaamaan saunansa meille. Me saunoimme sitten muutamana päivänä rantasaunassa. Palkkioksi mummulle seuran miesporukka pilkkoi hänen liiterinsä täyteen polttopuita. Klapiä tuli niin paljon, että hän pärjäsi varmaan seuraavan talven niillä. Kyllä oli mummo tyytyväinen ja niin olivat saunojatkin.”

Myös ulkomailla käytiin, kuten vuonna 1977 O-Ringenillä Ruotsin Visbyssä. Paavo Kautto jatkaa: ”Laivoja kulki harvakseltaan, ja siten rastiviikosta tuli kahden viikon pituinen. Tällä reissulla

Win-win: lynxiläiset saunaan ja saunan omistajalle Anni Kettuselle liiterillinen klapeja.

Vuoden 1978 Kainuun rastiviikon "intiaanikylän" koontumispaikkana toimi puolijoukkuelletta .

Paavo Kautto (edessä) ja Pentti Lahdenperä Ruotsin rastiviikolla 1977.

sai alkunsa pitkään hengissä ollut rastiviikkojen Mallastoto. Kisaa ennen jokaisen piti arvata oma loppuaikansa, joka pantiin näkyville leirintäalueella olevalle listalle. Huonoimmin arvannut joutui päivittäin ostamaan porukalle korin olutta. Tällä reissulla loppuivat muutamalta jäseneltämme rahat, ja ateriat olivat kovin perunapainotteisia.”

Jukolan viestiin Lynx on osallistunut heti vuodesta 1972 lähtien. Aina ei mennyt ihan putkeen noin niinkuin joukkuehengen näkökulmasta, kuten Paavo Kauton kokemus osoittaa: ”Kankaanpään Jukolassa 1975 olin Lynxin ankkuri. Osuuden rata oli viety varsin soiselle alueelle. Aamu oli kylmä ja räntäsateinen ja suot märkiä. Olin loppumatkasta jo kovin kylmissäni, ja kilpailukeskuskuulutusten kantauduttua korviini aloin unelmoida kamiinalla lämmitettyyn telttaan pääsystä. Kun kömmin telttä-alueelle oli telttä jo purettu ja autokuntani –

minä kuski – ilmoitti, että nyt lähdetään kotiinpäin. Piti siinä tihkussa sitten riipiä märät vaatteet päältä ja kiskoa matkavaatetta päälle. Edes lämmintä juomaa ei ollut tarjolla. Olin sisuksia myöten jäässä. Kotimatalla vasta Tampereen kohdalla alkoi tuntua, että lämpö palautuu kroppaan.”

Toiminnantäyteinen vuosikymmen

Lynxin ensimmäinen vuosikymmen oli toiminnantäyteinen. Tavoitteet olivat kunnianhimoiset, ja seura vakiinnutti asemansa suunnistuksen erikoisseurana. Kaikkia suunnistusseuran toimintoja otettiin haltuun suunnistusopetuksesta kartantäydennykseen ja ratamestaroinnista valmennusosaamiseen. Erityisesti seura tuli tunnetuksi hyvistä kisajärjestelyistään. Merkittävämpi kilpailumenestys antoi vielä odotuttaa itseään.

Lynxin yksi tärkeimmistä varainhankintakeinoista jäsenmaksujen lisäksi oli – kuten monilla muillakin seuroilla – kilpailujen ja muiden tapahtumien järjestäminen. Kaikenlaisia muitakin konsteja kokeiltiin kynttilöiden myynnistä lehtiasiamiestoimintaan ja huvitilaisuuksien järjestämiseen. Paperinkeräys varainhankintakeinona käynnistyi 1978 Lindalissa ja Brossa Lynxin Antti Niemisen alullepanemana. Keräyslaatikoita oli ympäri kuntaa, ja niistä paperitavara siirrettiin Kirkkonummen keskustaan Lindaliin Volsintien varressa olleeseen varastoon, josta paperinkeräysfirma haki keräyspaperin pari kertaa vuodessa. Paperit lastattiin käsipelillä seuran jäsenten voimin, ja toiminta vaati paljon viitseliäisyyttä seuran jäseniltä.

Toiminta oli kuitenkin harvojen harteilla ja siihen nähden ehkä liiankin moninaista. Esimerkiksi vuonna 1979 seura järjesti yhden kansalliset kilpailut – kahdet oli anottu, mutta huhtikuulle suunnitellut kisat jouduttiin perumaan liiallisen lumen takia – ja 88 muuta tapahtumaa, joissa kertyi yhteensä lähes 5000 suoritusta:

- kansalliset 1 kpl
- pm-kilpailut 1 kpl
- piirikilpailut 7 kpl
- nuorten sarjakilpailut / piiri 2 kpl
- kuntien mestaruuskilpailuja 2 kpl
- seurakilpailuja 72 kpl
- "työsuorituskilpailuja" 4 kpl

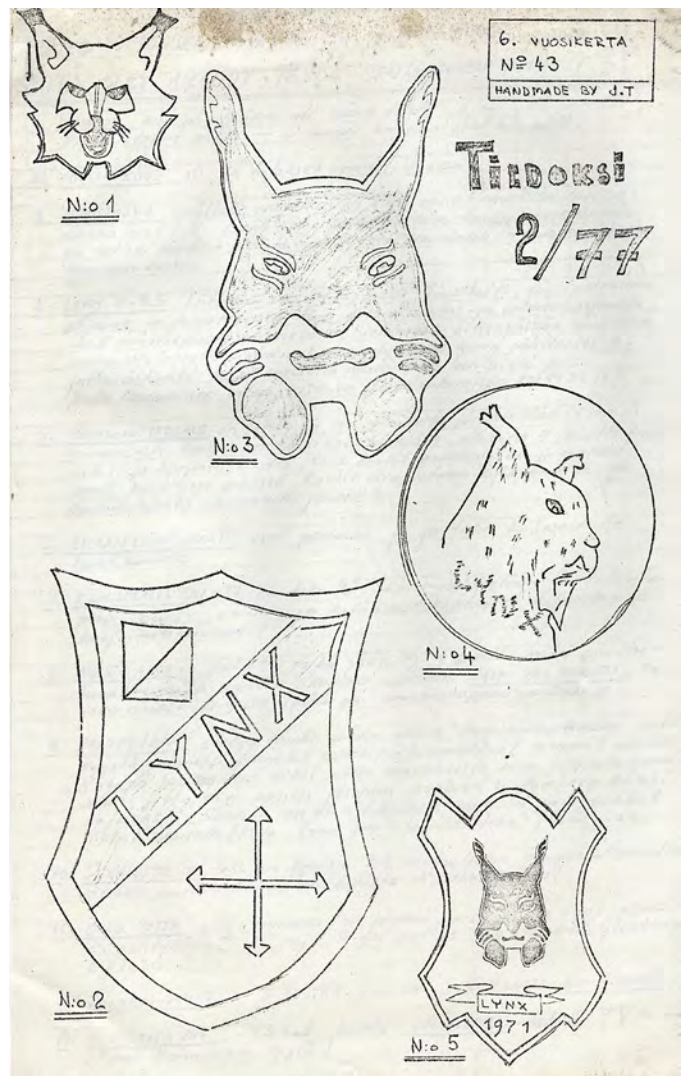
Toiminnan moninaisuudesta kertoo myös puheenjohtajan johtokunnalle vuonna 1976 laatima "Luettelo asioista joiden käsittelyyn johtokunnan jäseniä kehoitetaan valmistautumaan". Luettelo sisälsi 42 kohtaa ja päättyi: "JNE JNE JNE."

Lisäksi järjestettiin erilaisia koulutus- ja muita tilaisuuksia, kuten jumppailtoja, filmiesityksiä, palkintojenjakotilaisuuksia ja kevätretki. Lynxin järjestelykerroilla Länsirasteille osallistujia oli 833. Melkoinen liikuttaja siis. Piirin ja Suunnistusliiton järjestämiin koulutuksiin osallistui 25 lynxiläistä.

Ei ollut webiä, somea eikä Irmaa ennen

Seuran alkutaipaleella 70-luvulla tiedotus oli haasteellista ja paljolti puheenjohtaja Lahdenperän varassa. Virallisena ilmoituskanavana toimi Länsi-Uusimaa-lehti, joka tilattiin kaikille jäsenmaksunsa maksaneille seuran kustannuksella. Sisäistä tiedotusta varten toimitettiin – eli Lahdenperä toimitti – Tiedoksi-lehteä. Toimittajan taustan ja huumorin mukaisesti lehti oli kovasti toimintaan patisteleva ja saattoipa aiheuttaa seurasta eroamisiakin, kun jotkut jäsenet kokivat patistelun hiostamiseksi.

Yhtä Tiedoksi-lehden numeroa alettiin toimittaa jäsenkuntaa laajemmalle yleisölle ja jaettiin alkuun käsipelillä postilaatikoihin koko kunnan alueelle ennen suunnistuskauden alkua. Lehdessä esiteltiin seuran toimintaa, tulevan kauden ohjelmaa ja keuhuttiin menestyksellä.

Tiedoksi-lehden numeron 2/77 kannessa esiteltiin ehdotuksia seuran tunnuksiksi.

Teokseen hankittiin runsaasti mainoksia, ja parhaimmillaan sen tuotto oli yli 20 000 markkaa. Mainosten hankinnassa Lars-Christer Packalén teki suurtyön ja hankki niistä valtaosan.

Tärkeä tehtävä oli myös kilpailuihin ilmoittaminen. Paavo Kautto toimi seuran kilpailuihin ilmoittautumisista vastaavana "virkamiehenä" useita vuosia 1970-luvulla ja vielä 80-luvun puolellakin: "Se oli semmoista manuaalista puhelin/ruutupaperivihko/kirjoituskone/kirjekuori/kilpailutilin vaihtamis/pankkisiirtomaksu -hommaa. Eikä aina erehdyksiltä voinut välttyä niin ilmoittautumisten kuin rahaliikenteenkään osalta."

8. MUISTA AINA päätetty mikä päätetty - sovittu mikä sovittu -
 luvattu mikä luvattu. Homma pidetään SATOI TAI PAISDOI. Se,
 joka näissä asioissa ripeää on omaansaappaaseenkusija.

Tiedoksi-lehdessä tiukkaa tekstiä puheenjohtajalta.

Lynxin toiminnasta kerrottiin Länsi-Uusimaa-lehden seuratoimintapalstalla.

- **Lynx. r.y** Juniorimestaruuskilpailut la 3. 9. klo 14 alk. Gesterbyn koulukeskuksessa. Ilmoittautua voi vielä kilpapaikalla. Seuraavat mestaruudet ratkaistaan: 1) Koulujen, b) K:nummen ja Siuntion kuntien, c) Lynxin, d) mahdolliset muut. Lisäksi osallistuvat seuroihin kuuluvat H:gin piirin nuorten sarjakilpailuun. Kaikki mahdolliset sarjat, ei maksua, Tervetuloa. Piirikilpailu Finnträskillä to 8. 9. klo 16.00 alk. Uusi erikoiskartta 1:20 000. Tule ajoissa. Piirin yösuunnistusmestaruuskilpailut to 15. 9 klo 19 Tuomari-lan kansakoululta, puhelinluettelon sivu 22, ruutu 76-38. Sarjat M14-M 56 ja N16-N43 Ilma Paavolle viim. 6. 9. K:nummen ja Siuntion kuntien ja Lynx r.y:n suunnistusmestaruuskilpailut aikuissarjoissa la 17.9. klo 10 alkaen Veikkolassa. Junnut toimitsijoina. Harjoituksia: 7.9. harjoitus on yhdistetty 8. 9. piirikisaan ts. siirretty. Ke 14.9. klo 16 alk. Gesterby, rm. Teuvo Varris. Kansallisen toimitsijakokous nimetyille su 4. 9. klo 16 Grönbergillä. **LU 1.9**

- **LYNX.** Suunnistusharjoitus 1.10. lauantaina klo 14 Heikkilässä. Radat 8,5 ja 3 km sekä tukireittisuunnistus ja reittiviivasuunnistus. Tervetuloa. - Impivaaran juoksu 16.10 klo 12 matka 30 km, suurimmaksi osaksi polkua. Lynxistä 7-hengen joukkue. Halukkaat ottakaa yhteys ensitilassa Antti Niemi-seen puh. työ 2985 061/182.

- **Lynx r.y.** Seura kokoontuu kansalliseen kilpailuun 24.9 kokonaisuudessaan siten, että toimitsijoina olevat tulevat klo 08.00 mennessä ja kaikki juniorit klo 10.30 mennessä. Juniorit on ilmoitettu kilpailuun seuran puolesta, mutta tarkista kuitenkin sarjasi. Huom M12, N12, M12R ja N12R. Ilmoita PG:lle p. 2987630 HETI. Kaikkien läsnäolo on välttämätön. Pm-pitkät 9.10 Nuuksionpäässä. Ilm. Paavolle p. 596416 Hirvikausi alkaa 15.10. Liiku varoen metsissä.

- **LYNX** - Veryttelypukuja on saapunut, juniorikokoja ja muutama aikuisenkoko. Tiedustele A. Nieminen puh. toim. 2985061/182 tai tule sovittamaan Lindalintie 5 B 15. Tiedustelut vapaa-aikana P. Grönberg puh. koti 2987630. - Impivaaran

- **Lynx r.y.** Suunnistuksen piirikilpailu Finnträskellä 8.9. siirretty kartan viivästymisen johdosta. Uusi TVM 13.9. klo 16.

- **Kirkkonummen Liberaalit ry:n** yleinen kokous pidetään 19.9.1977 alkaen klo 19.30 kirkonkylän koulukeskuksessa. Kokouksessa käsitellään mm. tasavallan presidentin valitsijamiesvaaleja ja ehdokasasettelua Uudellamaalla.

- **Lynx ry.** Harjoitus Gesterbyssä ke 14.9. klo 16 alk. Seuran ja kuntien aikuismestaruudet Veikkolassa la 17.9. klo 10.00. Seuraavat junnut toimitsijoiksi: M. Skogberg, T. Kankkonen. T. Salmela. A. Kohijoki, T. Hemminki ja J. Katainen. Sarjat: M1, M2, N1, N2, M35 - M62, N35-N50. Huom. M1 ja N1 väh. II lk, M2 ja N2 kork III lk.

- **Lynx** Suunnistusharjoitus keskiviikkona 14.9. klo 16 alkaen Gesterby ala-P-paikalla. Harjoitusratoja: lapsille reittiviivasuunnistus ja tukireittisuunnistus. Aikuisille n. 4 km helppo ja n. 7 km vaikea rata. Ratamestarit: A. Nieminen ja K. Muikku. Tervetuloa.

- **Lynx r.y.** Seuran mestaruuskilpailut 17.9. klo 10.00 Veikkolassa. Samalla kuntien